

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

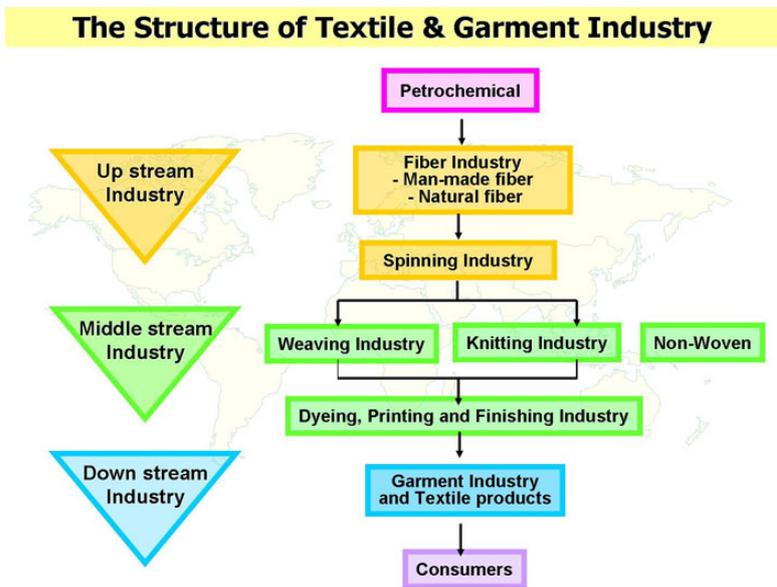
อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

อุตสาหกรรมต้นน้ำ เป็นอุตสาหกรรมใช้เงินลงทุนและเทคโนโลยีในระดับสูง (Capital intensive) และพึ่งพาการนำเข้าเป็นอย่างมาก ประกอบด้วย อุตสาหกรรมเส้นใย ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทตามกระบวนการผลิต คือ อุตสาหกรรมเส้นใยธรรมชาติ มีการนำเข้าวัตถุดิบทั้งหมดร้อยละ 83.5 ของ

ต้นทุนการผลิต และ อุตสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์ มีการพึ่งพาวัตถุดิบนำเข้า โดยคิดเป็นร้อยละ 58.6 ของต้นทุนการผลิต

อุตสาหกรรมกลางน้ำ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมปั่นด้าย อุตสาหกรรมผ้าทอและผ้า

ถัก และอุตสาหกรรมฟอกย้อมพิมพ์ลายและแต่งสำเร็จ อุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เงินลงทุนและเทคโนโลยีปานกลางถึงสูง เช่น อุตสาหกรรมปั่นด้ายจำเป็นต้องใช้เครื่องจักรตลอดกระบวนการ แต่จำนวนเงินลงทุนที่ใช้ยังไม่สูงเท่าอุตสาหกรรมเส้นใย ส่วนอุตสาหกรรมผ้าทอและผ้าถักเน้นการใช้เครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ซึ่งไทยขาดการพัฒนาเทคโนโลยีและไม่มีการผลิตเครื่องจักรเองในประเทศ ทำให้ต้องมีการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยการนำเข้าเครื่องจักรของอุตสาหกรรมกลางน้ำคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71 ของการนำเข้าเครื่องจักรของทั้งอุตสาหกรรม ส่วนอุตสาหกรรมฟอกย้อมนั้นมีการนำเข้าเครื่องจักรจากจีน และได้หวัน ซึ่งมีการผลิตเครื่องจักรโดยเลียนแบบเทคโนโลยีจากเครื่องจักรของอิตาลี อีกทั้งวัตถุดิบ เช่น สารเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรมฟอกย้อม ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเกือบทั้งหมดคิดเป็นประมาณร้อยละ 80 โดยต้นทุนสีฟอกย้อมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35 ของต้นทุนทั้งหมดในอุตสาหกรรมฟอกย้อม

อุตสาหกรรมปลายน้ำ ประกอบด้วย อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มและผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่นๆ อุตสาหกรรมส่วนนี้จัดเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานมากที่สุดในส่วนของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ส่วนการใช้เงินลงทุน เทคโนโลยีและเครื่องจักรอยู่ในอัตราที่ไม่สูงนัก